

Luvussa viisi Paavali käsittelee uskosta syntyvää vanhurskautta niin pelastukseen, kuin elämään - eli vaelluksen vanhurskauteen. Vanhurskaudessa on ikään kuin kaksi ulottuvuutta, joista ensimmäinen on pelastava lahjavanhurskaus Jeesuksen Lunastusveren kautta ja toinen osa on tästä säteilevä vanhurskauden vaellus, eli pelastuksen vaikutus eletävän elämän keskellä.

Jumalinen ja Raamatullinen vanhurskauttamisoppi pitää siis tiukasti kiinni armolahjasta, mutta sen muuttavasta vaikutuksesta myös käytännön elämään. Siksi Jeesus opetti, että puu tunnetaan sen hedelmästä - eli meidän kohdallamme eletystä elämästä. (Matt.7:16,20)

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo." Room.5:1-2

Eli uskossa Jumalaan saa vanhurskauden ja pääsyn armoon Jeesuksessa. Onhan totta, ettei meillä olisi mitään toivoa ilman Jeesuksen suorittamaa työtä puolestamme, mutta Hänessä on meillä todellinen toivo! Juuri tässä olotilassa voimme rauhoittaa sydämemme - leväten Hänessä ja armossaan ja tehden siitä käsin parannusta silloin, kun

siihen on tarvetta. Tämä kirkkauden toivo on siis toivoa paremmasta - mahdollisuudesta aloittaa alusta ja yrittää uudelleen vielä epäonnistuttuammekin.

Sitten Paavali opettaa, kuinka ahdistukset saavat aikaan kärsivällisyyttä ja kärsivällisyys koettelemusten kestämistä, joka taasen synnyttää uutta toivoa. (Room.5:3-5) *Tämä toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.*

Paavali muistuttaa meitä vielä Jumalan osoittamasta rakkaudesta meitä kohtaan - siinä, että *Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme. Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen Veressään, pelastumme Hänen kauttansa vihasta.*

"Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi Hänen kanssaan Hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennemmin me pelastumme Hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut."

Room.5:10

Seuraavaksi Paavali käsittelee synnin teologiaa muistuttaen, kuinka synti tuli maailmaan yhden ihmisen lankeemuksen kautta, ja kuinka samalla tavoin synti otetaan myös pois yhden ihmisen kautta!

(Joh.1:29,36)

"Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi."

Room.5:15

Paavali jatkaa teroittaen, että yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntiseksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi. - Eli Jeesuksen kuuliaisuus Jumalan antamassa tehtävässä synnyttää yhä edelleenkin vanhurskautta, jossa mekin saamme elää. Ja samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi.

Lopuksi Paavali kiteyttää koko ajatuksen armoon, joka voittaa synnin hallintavallan. Näin armon tulisikin saada meissä hallintavaltaa - niin suhteessa itseemme kuin myös lähimmäisiimme. Voimme todeta armon ja jumalisen rakkauden olevan ainoat välineet, jotka tekevät tästä maailmasta paremman paikan elää. Armon osallisuus tuo mukanaan laupeutta ja lempeyttä, jolloin ei tarvitsekaan nostaa syyttävää sormeja ketään kohti. Armon omakseen ei tarvitse muistella toistenkaan pahoja tekoja. Jumalinen rakkaus auttaa unohtamaan, kärsimään ja peittämään kaikki.

(1.Kor.13:7)

"Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi, että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta."

Room.5:20-21

